

ningen nu indrettes på en måde, så deres forventninger om at kunne sælge ledigblivende lejligheder som ejerlejligheder gøres til skamme.

Der er imidlertid også et andet meget vigtigt hensyn at tage i denne forbindelse, nemlig hensynet til de mange, som inden for de sidste 5½ år har købt ejerlejligheder til eget brug. Disse 10-15.000 mennesker har handlet i tillid til, at de inden for en overskuelig fremtid vil komme i den situation, at det bliver køberne, der får flertallet i den enkelte ejertforening og herigennem opnår at få den afgørende indflydelse på ejendommens forhold i det hele taget. Dette tidspunkt må formodes at blive kraftigt udskudt, om forslaget gennemføres, og køberne vil iøvrigt lide den tort, at de oprindelige ejere i givet fald nødsages til at være meget tilbageholdende m.h.t. udførelse af ombygnings- og vedligeholdelsesarbejder, idet der, hvis der ikke skal kunne sælges flere lejligheder, ikke vil blive frigjort midler til bekostning af disse arbejder. Dette vil naturligvis også gå ud over de tilbageværende lejere, og rent samfundsmæssigt vil det få katastrofale følger for de ældre ejendommers vedligeholdelsestilstand og for beskæftigelsen inden for bygningshåndværket.

Til selve ordlyden af § 67 a skal vi for det første bemærke, at det umiddelbart må forekomme meget betænkeligt, at der i den grad er uoverensstemmelse mellem lovtæst og motiver. Rent bortset fra det principielt meget uheldige heri, vil det kunne give anledning til en meget betydelig fortolknings- tvivl i praksis. Det mest forkastelige, og det, som i givet fald vil medføre de største fortolkningsvanskeligheder, er imidlertid forslaget om, at loven skal gælde for alle handle indgået i perioden mellem forslagens fremsættelse og lovens ikrafttræden. I modsætning til, hvad der er tilfældet m.h.t. den i § 2 i forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder indeholdte bestemmelse, ses det ikke at have nogen større betydning, om § 67 a i givet fald får virkning for lejligheder, der bliver ledige efter forslagens fremsættelse, men solgt inden vedtagelsen. Vi henstiller derfor til udvalget, at ikrafttrædelsestidspunktet, såfremt forslaget vedtages, i alle forhold udskydes til et tidspunkt, der ligger efter vedtagelsen i folketinget.

Umiddelbart forekommer virkningerne af dette forslag at være helt uoverskuelige. Således tyder selve lovtæst på, at der i et vist omfang skal kunne gives samtykke fra kommunalbestyrelsen til benyttelse af ejerlejligheder erhvervet efter ovennævnte dato; men efter bemærkningerne til lovforslaget ser det ud til, at det er tanken med forslaget, at det efter den enkelte kommunalbestyrelses beslutning skal kunne benyttes til generelt at forbyde, at erhververe af ejerlejligheder tager disse i brug til egen beboelse. Når det i bemærkningerne dernæst hedder, at „kommunalbestyrelsen kan disponere, når forholdene taler derfor“, synes situationen som nævnt at være helt uoverskuelig, idet disse bemærkninger kun kan forstås på én måde, nemlig at det i princippet skal være op til de enkelte kommunalbestyrelser at fastsætte samtykket kriteriet inden for den enkelte kommune.

Endelig er der grund til at gøre opmærksom på, at det ikke er rigtigt, når det i bemærkningerne til lovforslaget hedder, at forslaget ikke vil få nogen følger for omfanget af den statslige og kommunale administration, idet jo i hvert fald kommunerne — navnlig i hovedstadsområdet og de større byer — må forventes at skulle tage stilling til et meget betydeligt antal ansøgninger fra erhververe af ejerlejligheder, som selv ønsker at tage disse i brug til beboelse, hvorved bemærkes, at behandlingen af sådanne ansøgninger efter de øvrige bemærkninger til lovforslaget at dømme må undergives en væsentlig mere detaljeret behandling i kommunalbestyrelsen end den behandling, der f. eks. bliver almindelige boligsgøgende til del i boligudvalgene.

Hvis vi skal dømme efter de udtalelser, som boligministeren fremkom med under lovforslagets 1. behandling og de udtalelser, som boligministeren er fremkommet med efter dette tidspunkt, må vi gå ud fra, at der i øjeblikket i boligministeriet forberedes visse ændringsforslag, navnlig vedr. § 67 a. Sålænge vi ikke har kendskab til den nøjagtige formulering af sådanne evt. ændringsforslag, skal vi afholde os fra kommentarer, men vi må forbeholde os til sin tid, når disse ændringsforslag måtte foreligge, at fremkomme med vore bemærkninger her til.